

De flesta sikmetare har sina fiskelov i ordning, men i vissa fall är det bra att få hjälp av polisens uniformer och image för att råda bot på tjuvfiske.

Polisen övervakar tjuvfiske

Text & Bild: Tapio Gustafsson / CFF

Under senaste år har ett samarbete uppstått mellan poliser och fiskeövervakare i Helsingfors. Allt började då Helsingfors stads fiskerichef Matti Mielonen grubblade på hur man skulle lösa problemen som uppstod i samband med vårmetet av sik. Mielonen tog kontakt med överkonstapel Jukka Hytönen från Östra centrums polisdistrikt, även han fiskare. Hytönen blev genast intresserad. Enligt honom var det fullständigt egalit ur polisen synvinkel ifall de löser slagsmål i stadens köpcentrum eller på stränderna. Bägge är en del av polisens jobb.

Mielonen och Hytönen började patrullera på de mesta kända sikmetesplatserna. Situationen på metesplatserna hade delvis lugnat sig på grund av att reglerna för metet ändrats. Tidigare kunde en metare ha så många spön att andra metare inte

rymdes bredvid honom. Enligt nuvarande regler får en metare ha tre spön om han har Helsingfors stads lov, samt ytterligare ett med det länsvisa spöfiskelovet.

Poliserna gör 3-4 övervakningsrundor per vår till metesplatserna. Den effektiverade övervakningen är väl känd bland metarna. De stadigvarande metarna har oftast alla lov i ordning och de känner igen Mielonen på långt håll. Bristfälliga lov hittar man främst hos sporadiska metare.

Upplysning ger bäst resultat

På övervakningsrundan som utfördes det sista veckoslutet i april var förutom Mielonen och Hytönen även äldre konstapel Tero Perkkiö med för första gången. Enligt Hytönen är det viktigt

att få med yngre poliser, så att traditionen fortsätter och polisen även har någon annan utöver Hytönen som övervakar fiske.

Turen inleddes nära Nordsjöhamnen vid Nybondas. På plats fanns ett tjugotal metare som njöt av den soliga våren. De första som kontrollerades hade tre spön per person, men loven var bristfälliga. Metarna hade antingen bara statens fiskevårdsavgift samt i vissa fall den länsbaserade spöfiskeavgiften betald. Införskaffandet av de här loven ger en inte rätt till mera än ett spö per fiskare.

Hytönen upplyste metarna sakligt om loven. De som endast hade statens fiskevårdsavgift betald uppmanades att sluta meta. De som även hade det länsvisa spöfiskekortet kunde fortsätta, men de upplystes om att de endast fick använda ett spö. Mielonen informerade metarna om att de kunde införskaffa stadens fiskelov.

Under rundan framgick det att flera metare hade försökt införskaffa de riktiga fiskeloven, men systemet hade inte riktigt blivit klart för dem. Det var främst de olika typerna av lov som ledde till missförstånd.

Flera av metarna kom från våra östra grannland. De förstår oftast så pass bra finska att reglerna blir klara. Den här gången fanns det endast en metare som inte förstod finska. Hytönen förklarade reglerna på sitt eget språk. Vissa problem kvarstod, eftersom mannen i fråga tog upp en rev, och fortsatte meta med två. Hytönen gick över till mannen ännu en gång och det rätta antalet spön blev klart.

Bland de vana metarna sker övervakningen på rutin. Man har tid att småprata om nyheter och fråga om fångsten. Under den här dagen var fångsten dålig, ingen hade fått fisk. Ett ledigt umgänge är en viktig del av övervakningen. Ömsesidig respekt mellan övervakaren och de övervakade ger en god grund för följande rundor. Övervakaren och även polisen är en vän, som man brukar säga.

Spänningen stiger

Då vi vandrar ut på Ramsöudd möts vi av en kall vindpust. Vår vinden ligger på från havet. I blåsten står det några metare. De första har loven i ordning, men sedan blir det mera liv i luckan.

En man som metar med flera spön meddelar på dålig finska att han inte har några lov alls. Hytö-

nen informerar mannen om loven och Perkkiö får en lektion i hur man övervakar fiske.

”Man kan inte låta bli att tänka på hur det skulle ha gått ifall en ensam fiskeövervakare hade gett sig ut på stranden utan dubbel poliseskort.”

Plötsligt uppenbarar det sig flera andra figurer. Bakom udden hittar vi några spön till. Då vi frågar en man i närheten av dem ifall de är hans, nekar han och pekar på mannen vi talade med först. Mannen erkänner inte heller att spöna är hans. Först då Perkkiö samtidigt frågar bägge männen, medger den andra mannen att spöna tillhör honom. En grundlig utredning följer. Namn och kontaktuppgifter antecknas, fiskarna informeras om att de bör skaffa lov och att de skall komma och uppvisa dem på polisstationen. Och fisket är slut för den här gången. Motvilligt och under milt tvång tar männen upp sina metrevar. När vi lämnar området hittar vi ytterligare en stor säck där ett tiotal spön ligger. Det verkar som om flera av männen som uppenbarade sig på udden var fiskare.

Man kan inte låta bli att tänka på hur det skulle ha gått ifall en ensam fiskeövervakare hade gett sig ut på stranden utan dubbel poliseskort. Polisen är i alla fall fiskeövervakarens goda vän.

Hur får man hjälp av polisen?

Som känt har polisen rätt knapp med resurser och tjuvfiske är ofta inte högst upp på prioriteringslistan. Både Mielonen och Hytönen är eniga om att situationer i stil med sikmetet ger ypperliga förutsättningar för ett samarbete. Metet sker på ett begränsat område, under en viss tidsperiod och det finns garanterat fiskare. Polisen har inte tid att sporadiskt leta efter tjuvfiskare.

Ifall det finns en känd fiskeplats på ert eget fiskeområde, där man misstänker att det förekommer olovligt fiske, har man en god utgångspunkt. Om man dessutom känner en polis som tycker om att fiska, är det lättare att få honom lockad med. I flera distrikt finns det även en så kallad jaktpolis. Ofta kan hjälpen som polisen erbjuder vara av stor betydelse för att få bukt med förhärskade tjuvfiskare.